

Залізо

Драч Іван Федорович

Як шалено росте залізо,
Лізе в танки, в ракети, в броню,
Лізе в тіло і в душу лізе.
Чим цей ріст його зупиню?!

Лізе в доповіді і в спічі
З нутровини, з ядра землі.
Став залізним я втричі аж вдвічі,
Ми, з заліза, залізні і злі.

Бо залізо залізло повсюди,
Людство глухне од скреготу зла.
На мої на залізні груди
Аж заточується бджола.

Я залізно зимую у літі,
Залізник я села і зела.
Од заліза на лютій орбіті
Аж заточується Земля...

Джерело: *Драч І. Ф.* Крила: Поезії / Худож.-оформлювач Л. Д. Киркач. - Харків: Фоліо, 2001. - 75 с. - (Українська поезія ХХ ст.).

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drach_ivan_fedorovych/zalizo